

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2020 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu VI Wydział Karny

w składzie :

Przewodniczący: sędzia Robert Grześ

Protokolant: prot. sąd. Agnieszka Ćwiklińska

bez udziału Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań-Wilda w Poznaniu,

po rozpoznaniu na rozprawie,

sprawy karnej przeciwko:

W. F., s. C., H. z d. C., ur. (...), w S.,

oskarżonego o to, że:

1. W okresie od 2013 roku do stycznia 2018 roku w L. znęcał się psychicznie nad osobą najbliższą to jest nad żoną J. F., w ten sposób, że wywoływał liczne awantury i kłótnie, kierował wobec niej słowa powszechnie uznawane za obelżywe i wulgarne, groził pozbawieniem jej życia i zdrowia, niszczył przedmioty urządzenia domowego oraz inne stanowiące jej własność mienie a w 2016 roku w bliżej nieustalonym czasie w A. poprzez uderzenie jej pięścią w twarz spowodował u niej obrażenia nosa, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu jej ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 kk,

tj. o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

2. W okresie od 2013 roku do stycznia 2018 roku w L. znęcał się psychicznie oraz fizycznie nad osobą najbliższą to jest nad małoletnim synem F. F., w ten sposób, że wywoływał liczne awantury i kłótnie, kierował wobec niego słowa powszechnie uznawane za obelżywe i wulgarne, groził pozbawieniem życia i zdrowia, szarpał go, uderzał po całym ciele, w tym przedmiotami a w dniu bliżej nieokreślonym lecz nie później niż w grudniu 2014 roku poprzez uderzanie kilkukrotne po ciele rurką do nurkowania, spowodował u niego obrażenia ciała postaci wielu zasinień na udach, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 kk,

tj. o przestępstwo z art. 207 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

orzeka:

odnośnie czynów opisanych powyżej w pkt. 1 i 2, oskarżonego uznaje za winnego tego, że w okresie od 2013 roku do stycznia 2018 roku w L. znęcał się psychicznie nad osobami najbliższymi to jest nad żoną J. F. i ich wspólnym synem F. F., w ten sposób, że wywoływał liczne awantury i kłótnie, kierował wobec nich słowa powszechnie uznawane za obelżywe i wulgarne, groził pozbawieniem im życia i zdrowia, zachowywał się wobec nich agresywnie poprzez szarpanie i popychanie, poniżał ich w obecności członków rodziny, wyrzucał ich ze wspólnego mieszkania, niszczył przedmioty urządzenia domowego oraz inne użytkowane przez żonę mienie jak telefon komórkowy, a w 2016 roku w bliżej nieustalonym czasie w A. poprzez uderzenie żony pięścią w twarz spowodował u niej obrażenia nosa, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu jej ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 kk, a w przypadku syna w dniu bliżej

nieokreślonym lecz nie później niż w grudniu 2014 roku poprzez uderzanie kilkakrotnie po ciele rurką do nurkowania, spowodował u niego obrażenia ciała postaci wielu zasinień na udach, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 kk,

tj. przestępstwa określonego w art. 207 § 1 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

i za to **skazuje:**

1. na podstawie art. 207 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk, na karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jeden) roku, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 kk, warunkowo zawiesza na okres próby w wymiarze 3 (trzy) lat;
2. na podstawie art. 72 § 1 pkt 6b kk, w okresie próby zobowiązuje oskarżonego do uczestnictwa w oddziaływaniach korekcyjno-edukacyjnych;
3. na podstawie art. 73 § 1 kk, w okresie próby oddaje oskarżonego pod dozór kuratora;
4. na podstawie art. 46 § 1 kk, tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę orzeka wobec oskarżonego obowiązek zapłaty na rzecz na rzecz pokrzywdzonej J. F. kwoty 5'000 (pięć tysięcy) złotych;
5. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 633 k.p.k. i art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.) oraz § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z dnia 26 czerwca 2003 r.), zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w całości, w wysokości 413,31 (czterysta trzynaście 31/100) złotych oraz opłatę w wysokości 180 (sto osiemdziesiąt) złotych;

/-/ sędzia Robert Grześ

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VI K 1094/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	W. F.	W okresie od 2013 roku do stycznia 2018 roku w L. znęcał się psychicznie nad osobami najbliższymi to jest nad żoną J. F. i ich wspólnym synem F. F., w ten sposób, że wywoływał liczne awantury i kłótnie, kierował wobec nich słowa powszechnie uznawane za obelżywe i wulgarne, groził pozbawieniem im życia i zdrowia, zachowywał się wobec nich agresywnie poprzez szarpanie i popychanie, poniżał ich w obecności członków rodziny, wyrzucał ich ze wspólnego mieszkania, niszczył przedmioty urządzenia domowego oraz inne użytkowane przez żonę mienie jak telefon komórkowy, a w 2016 roku w bliżej nieustalonym czasie w Anglii poprzez uderzenie żony pięścią w twarz spowodował u niej obrażenia nosa, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu jej ciała	

		<p>na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 kk, a w przypadku syna w dniu bliżej nieokreślonym lecz nie później niż w grudniu 2014 roku poprzez uderzenie kilkukrotne po ciele rurką do nurkowania, spowodował u niego obrażenia ciała w postaci wielu zasinień na udach, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 k.k., tj. przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony W. F. w okresie od 2013 roku do stycznia 2018 roku w L. znęcał się psychicznie nad osobami najbliższymi to jest nad żoną J. F. i ich wspólnym synem F. F., w ten sposób, że wywoływał liczne awantury i kłótnie, kierował wobec nich słowa powszechnie uznawane za obelżywe i wulgarne, groził pozbawieniem im życia i zdrowia, zachowywał się wobec nich agresywnie poprzez szarpanie i popychanie, poniżał ich w obecności członków rodziny, wyrzucał ich ze wspólnego mieszkania, niszczył przedmioty urządzenia domowego oraz inne użytkowane przez żonę mienie jak</p>	Zeznania J. F.	k. 359-362, 466-467 w zw. z k. 2-3, 21-22, 44-46, 47-48	

<p>telefon komórkowy, a w 2016 roku w bliżej nieustalonym czasie wA.poprzez uderzenie żony pięścią w twarz spowodował u niej obrażenia nosa, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu jej ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 kk, a w przypadku syna w dniu bliżej nieokreślonym lecz nie później niż w grudniu 2014 roku poprzez uderzanie kilkukrotne po ciele rurką do nurkowania, spowodował u niego obrażenia ciała w postaci wielu zasinień na udach, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 k.k.</p>			
<p>Zeznania A. T., A. K. (1), M. T. i K. J.</p>	<p>k. 362 w zw. z k. 11-12; k. 231-232 w zw. z k. 15-16; k. 362-363 w zw. z k. 18-19; k. 230-231 w zw. z k. 49-51;</p>		
<p>Korespondencja sms; notatka urzędowa; dokumentacja fotograficzna; dokumentacja medyczna; informacja o zakończeniu procedury NK; protokół, notatka dot. NK (...); informacja grupy roboczej o zakończeniu działań; procedura Niebieskiej Karty; notatka służbowa; płyta CD z przesłuchaniem</p>	<p>k. 16a, 25-32, 270-354; k. 23; k. 33, 237-269; k. 60; k. 67-70; k. 73; k. 76; k. 77-78; k. 81-86, 89-127; k. 87; k. 130-131; k. 215; k. 216-220; k. 236; k. 439-457</p>		

w sprawie VI Kp 152/18; notatki; wydruk wiadomości z M.; kserokopia wyroku SO w Poznaniu z dnia 23.04.2018r., sygn. akt XII C 323/18; wydruki wiadomości mailowych		
Zeznania małoletniego F. F.	k. 472 w zw. z k. 38-42	
Opinia z dnia 23.04.2018r.	k. 56-59	
Opinia sądowa psychiatryczno-psychologiczna z dnia 05.10.2018r.	k. 154-158	
Zeznania P. R., M. S. (1), K. B., A. D., H. F. i W. D.	k. 376-377; k. 377-378; k. 389-390; k. 425 w zw. z k. 15-19 akt II Ko 182/20; k. 458 w zw. z k. 19-21 akt II Ko 183/20; k. 458 w zw. z k. 20-22 akt II Ko 181/20	
Zeznania A. K. (2), M. S. (2) oraz A. Z.	k. 229-230 w zw. z k. 53-54; k. 230 w zw. z k. 61-62; k. 230 w zw. z k. 64-65	
<i>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Ocena DOWODÓW			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	Zeznania J. F.	Zeznania pokrzywdzonej były dla Sądu wiarygodnym środkiem dowodowym. Pokrzywdzona w sposób spójny i logiczny przedstawiła w jaki sposób układała się jej relacja z oskarżonym, a także opisała szereg sytuacji, w których W. F. dopuszczał się nad nią i synem znęcania. Zeznania świadka zostały potwierdzone zeznaniami A. T., A. K. (1), M. T. i K. J.. Korelowały również z zeznaniami F. F.. Częściowo zostały potwierdzone także zeznaniami A. K. (2), M. S. (2) oraz A. Z.. Obszerność zeznań pokrzywdzonej, a także ich spójność wewnętrzna przemawiały za ich wiarygodnością. Były zgodne także z	

		<p>dokumentacją fotograficzną obrażeń odniesionych przez pokrzywdzoną, a także z dokumentacją dotyczącą procedury Niebieskiej Karty. Dowodem potwierdzającym zeznania pokrzywdzonej była też korespondencja sms, która potwierdziła wulgarne zachowania oskarżonego.</p>
<p>Zeznania A. T., A. K. (1), M. T. i K. J.</p>	<p>Zeznania świadków stanowiły dla Sądu wiarygodny materiał dowodowy, który potwierdził w dużej mierze zeznania pokrzywdzonej. Świadkowie niektóre z sytuacji znali jedynie z opowieści J. F., jednakże niektóre zdarzenia działały się w ich obecności. Świadkowie potwierdzili porywczy charakter oskarżonego, jego często agresywne zachowanie, czy wulgarny stosunek do żony i syna. Istotne były zwłaszcza te sytuacje, w których świadkowie opisywali zdarzenia, w których to F. F. skarżył się na zachowanie ojca, czy też był ofiarą agresji oskarżonego.</p>	
<p>Zeznania małoletniego F. F.</p>	<p>Za wiarygodne Sąd uznał zeznania małoletniego F. F., które - oprócz zeznań J. F. - były ważnym, choć nie jedynym, dowodem w niniejszej sprawie. Jego zeznania z uwagi na oczywisty wpływ na ich treść, tak ze strony matki, jak i ojca, nie stanowiły</p>	

jednak podstawowego dowodu w sprawie, służącego rekonstrukcji stanu faktycznego. Małoletni pokrzywdzony był świadkiem wielu sytuacji, w których oskarżony znęcał się nad pokrzywdzoną, przejawiał agresję i zachowywał się w wulgarny sposób, używając przy tym obraźliwego słownictwa (którego z uwagi na wulgarność tych słów, małoletni nie chciał nawet powtórzyć w toku przesłuchania, podając, iż jest to dla niego nieprzyjemne). Małoletni pokrzywdzony był sam również ofiarą zachowań agresywnych ze strony ojca. Swoimi spostrzeżeniami i doznaniem dzielił się z innymi członkami dalszej rodziny, którzy przed sądem zeznali na okoliczności opisane im przez F. F..

W toku postępowania przygotowawczego, przed przesłuchaniem, małoletni został pouczony o prawie odmowy składania zeznań i wtedy wyraził chęć złożenia zeznań. Zeznania F. F. były spójne i obszerne, chłopiec opowiedział o wielu sytuacjach, a treść jego zeznań pokrywała się z zeznaniami jego matki. Za wiarygodne zeznania chłopca uznał także psycholog biorący udział w przesłuchaniu, który swoją ocenę wyraził w

opinii pisemnej z dnia 23 kwietnia 2018r.

Postanowieniem z dnia 22 września 2020r. Sąd oddalił wniosek dowodowy obrońcy o ponowne przesłuchanie małoletniego F. F. z uwagi na okoliczność, iż oskarżony nie miał obrońcy w czasie pierwszego przesłuchania małoletniego. Sąd uzasadnił swoją decyzję tym, iż dowodu tego nie da się przeprowadzić. Małoletni był przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego w dniu 16 kwietnia 2018r. i faktem jest, że W. F. nie miał wówczas obrońcy, gdyż nie przedstawiono mu wówczas zarzutów. Natomiast J. F., która złożyła ponowne zeznania na rozprawie po uprzednim pouczeniu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i odebraniu od niej przyrzeczenia, oświadczyła, że F. F. nie chce więcej zeznawać w Sądzie, a ona, jako jego matka, także nie wyraża zgody na przeprowadzenie tej czynności ze względu na dobro syna, a w szczególności jego zły stan psychiczny. Powyższe okoliczności, zdaniem Sądu, przemawiają za koniecznością uniknięcia narażenia małoletniego na dodatkowy stres związany z przesłuchaniem przed Sądem w sprawie

przeciwko ojcu, czego wymaga dobro chłopca. Ponowne przesłuchanie małoletniego, nastąpiłoby w ważnym dla niego okresie rozwoju i w sposób ewidentny szkodziłoby małoletniemu. Małoletni F. F. chce utrzymywać dobre relacje z obojgiem rodziców, a ponowne złożenie zeznań, być może niezgodnych z oczekiwaniami oskarżonego, mogłoby mieć negatywny wpływ na relację ojca z synem. W ocenie Sądu, w sytuacji gdy matka dziecka nie wyraża zgody na jego przesłuchanie i sam małoletni nie chce wziąć ponownego udziału w tej czynności, to zasadnie należało przyjąć, że dowodu z przesłuchania małoletniego nie da się przeprowadzić poprzez bezpośrednie przesłuchanie.

Zeznania P. R., M. S. (1), K. B., A. D., H. F. i W. D.

Zeznania świadków Sąd uznał za wiarygodne, aczkolwiek osoby te relację pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonymi znali bądź jedynie z opowieści, bądź z obserwacji poczynionych w trakcie publicznych spotkań z oskarżonym i pokrzywdzonymi. Nie sposób uznać zatem, iż wyłącznie na podstawie tak poczynionych obserwacji mogli ocenić całokształt tej relacji, nie widząc jakie sytuacje mają miejsce poza

	<p>zasięgiem wzroku osób trzecich. Niemniej Sąd nie neguje, że świadkowie zeznawali prawdę, zgodnie z posiadaną przez siebie wiedzą.</p>	
<p>Zeznania A. K. (2), M. S. (2) oraz A. Z.</p>	<p>Nie było podstaw do odmowy przyznania wiary zeznaniom świadków, które jako osoby postronne dla stron postępowania nie miały żadnego interesu w tym, aby zeznawać nieprawdę. Zeznania te dotyczyły głównie zachowań i incydentów związanych z małoletnim F. F.. Z zeznań świadków wyłania się niewątpliwie obraz nieprawidłowego rozwoju chłopca z uwagi na sytuację panującą w domu i zachowania oskarżonego. Zeznania świadków były spójne, logiczne i rzeczowe, można było na ich podstawie poczynić ustalenia faktyczne.</p>	
<p>Opinia sądowa psychiatryczno-psychologiczna z dnia 05.10.2018r.</p>	<p>W opinii wykazano, iż u W. F. nie rozpoznano choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznano u niego natomiast cechy osobowości nieprawidłowej. Jednakże stwierdzone u oskarżonego zaburzenia tempore criminis nie znosiły i nie ograniczały jego zdolności do rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. W aktualnym stanie zdrowia oskarżony może</p>	

	<p>uczestniczyć w postępowaniu sądowym. Rozumie toczący się proces i jest zdolny do samodzielnej i racjonalnej obrony.</p> <p>Opinia została sporządzona w sposób fachowy i rzetelny, przez osoby dysponujące specjalistyczną wiedzą i doświadczeniem zawodowym, a zawarte w niej wywody są jasne, pełne i nie zawierają błędów logicznych. Żadna ze stron nie kwestionowała opinii, a Sąd z urzędu nie miał zastrzeżeń do jej treści. Tym samym opinia stanowiła pełnowartościowy materiał dowodowy, na podstawie którego Sąd mógł czynić ustalenia faktyczne.</p>	
Opinia z dnia 23.04.2018r.	<p>Z opinii wynika, iż stopień rozwoju intelektualnego małoletniego F. F. jest prawidłowy. Nie stwierdzono u chłopca deficytów rozwojowych w zakresie funkcji poznawczych wpływających na zdolność do postrzegania, zapamiętywania i odtwarzania postrzeżeń. Małoletni był narażony na oddziaływanie sugestywne zarówno ze strony matki, jak i ze strony ojca. Formalna i psychologiczna analiza zeznań małoletniego pozwala jednak na stwierdzenie, że pomimo</p>	

	<p>oddziaływań o charakterze sugestywnym, relacjonował on treści oparte na własnych przeżyciach i obserwacjach. Zachowanie chłopca i ujawnianie przez niego emocje świadczą, że doświadczył on przemocy fizycznej i psychicznej ze strony ojca.</p> <p>Opinia została sporządzona w sposób fachowy i rzetelny, przez osobę dysponującą specjalistyczną wiedzą i doświadczeniem zawodowym, a zawarte w niej wywody są jasne, pełne i nie zawierają błędów logicznych. Żadna ze stron nie kwestionowała opinii, a Sąd z urzędu nie miał zastrzeżeń do jej treści. Tym samym opinia stanowiła pełnowartościowy materiał dowodowy, na podstawie którego Sąd mógł czynić ustalenia faktyczne.</p>	
<p>Korespondencja sms; notatka urzędowa; dokumentacja fotograficzna; dokumentacja medyczna; informacja o zakończeniu procedury NK; protokół, notatka dot. NK (...); informacja grupy roboczej o zakończeniu działań; procedura Niebieskiej Karty; notatka służbowa; płyta CD z przesłuchaniem w sprawie VI Kp 152/18; notatki; wydruk</p>	<p>Dokumenty zebrane w sprawie Sąd ocenił jako wiarygodne i w pełni przydatne dla rozstrzygnięcia. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, w przepisanej formie, strony nie kwestionowały ich prawdziwości, a Sąd nie miał podstaw, by czynić to z urzędu.</p>	

<p>wiadomości z M.; kserokopia wyroku SO w Poznaniu z dnia 23.04.2018r., sygn. akt XII C 323/18; wydruki wiadomości mailowych</p>			
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.1.1</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego W. F.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego Sąd ocenił negatywnie, nie dając im wiary. Oskarżony przedstawił swoją wersję zdarzeń, w której wszelkie problemy małżeńskie pomiędzy nim a pokrzywdzoną wynikały z zachowań J. F.. Oskarżony zaprzeczył, aby znęcał się nad żoną i synem. Zdaniem Sądu przedstawiona przez oskarżonego wersja zdarzeń stanowiła jedynie przyjętą przez niego linię obrony, mającą przedstawić go w dobrym świetle i pomóc mu uniknąć odpowiedzialności karnej za zarzucane mu czyny. Wyjaśnienia oskarżonego zostały całkowicie zanegowane zeznaniami pokrzywdzonych: J. F. i F. F..</p>	

Zeznania D. F.	D. F., pierwsza żona oskarżonego, skorzystała z przysługującego jej prawa i odmówiła składania wyjaśnień w sprawie.		
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.	W. F.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oskarżony W. F. w okresie od 2013 roku do stycznia 2018 roku w L. znęcał się psychicznie nad osobami najbliższymi to jest nad żoną J. F. i ich wspólnym synem F. F., w ten sposób, że wywoływał liczne awantury i kłótnie, kierował wobec nich słowa powszechnie uznawane za obelżywe i wulgarne, groził pozbawieniem im życia i zdrowia, zachowywał się wobec nich agresywnie poprzez szarpanie i popychanie, poniżał ich w obecności członków rodziny, wyrzucał ich ze wspólnego mieszkania, niszczył przedmioty urządzenia domowego oraz inne użytkowane przez żonę mienie			

jak telefon komórkowy, a w 2016 roku w bliżej nieustalonym czasie w Anglii poprzez uderzenie żony pięścią w twarz spowodował u niej obrażenia nosa, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu jej ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 kk, a w przypadku syna w dniu bliżej nieokreślonym lecz nie później niż w grudniu 2014 roku poprzez uderzenie kilkukrotne po ciele rurką do nurkowania, spowodował u niego obrażenia ciała w postaci wielu zasinień na udach, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 k.k.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe doprowadziło Sąd do przekonania, iż oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów, przy tym uznał za konieczne połączenie ich w jeden czyn, a także dokonanie zmiany jego opisu. Oskarżony dopuszczał się znęcania i spowodował lekki uszczerbek na zdrowiu zarówno wobec żony, jak i wobec syna. Opis zachowań podejmowanych wobec żony należało uzupełnić także o szarpanie pokrzywdzonej i jej popychanie. Sytuacje te miały miejsce w okresie od

2013r. do stycznia 2018r. Z uwagi na fakt, iż oskarżony mieszkał wspólnie z pokrzywdzonymi sytuacje te zdarzały się systematycznie.

Oskarżony wszczywał awantury, w czasie których wyzywał słowami wulgarnymi żonę i syna. Dopuszczał się również przemocy fizycznej, grożąc przy tym pokrzywdzonym pozbawieniem ich życia i zdrowia, a także niszcząc różne przedmioty. Nadto, Sąd dodał do opisu czynu także okoliczność, iż W. F. poniżał pokrzywdzonych w obecności członków rodziny, co jednoznacznie wynikało z zeznań świadków - członków rodziny, którzy opisywali agresywne, czy wulgarne zachowania oskarżonego wobec J. F. i małoletniego F. F.. Uderzenie pokrzywdzonej pięścią w twarz spowodowało u niej obrażenia nosa, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu jej ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 k.k. Natomiast uderzenie małoletniego kilkukrotne po ciele rurką do nurkowania, spowodowało u niego obrażenia ciała w postaci wielu zasinień na udach, które to obrażenia także spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 k.k.

<p>Oskarżony dopuszczał się zarzucanych mu czynów wobec osób najbliższych, w tym małoletniego syna, a okres jego działania był długi. Uznać należy, iż oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. F.	1	1	<p>Okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - działanie na szkodę osób najbliższych, tj. żony i syna, - stosowanie dotkliwych rodzajów zachowań stanowiących przemoc fizyczną i psychiczną, - działanie przez długi okres czasu. <p>Okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uprzednia niekaralność oskarżonego. <p>Oskarżony swoim działaniem naruszył dobro prawne w postaci rodziny i opieki, a także życia i zdrowia, a omówione wyżej okoliczności popełnienia przestępstwa wskazują na jego dużą społeczną szkodliwość.</p> <p>Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał, iż zasadnym będzie wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku</p>

			<p>pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby. Oskarżony powinien mieć świadomość naganności swojego zachowania. Oskarżony jednak nie jest sprawcą zdemoralizowanym, nie był do tej pory karany, prowadzi ustabilizowane życie. Nadto oskarżony i pokrzywdzona rozstali się i już nie mieszkają razem. W związku z tym Sąd uznał za zasadne warunkowe zawieszenie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec W. F.. Uwzględniając rodzaj i charakter czynu zarzucanego oskarżonemu, Sąd wymierzył okres próby w najdłuższym możliwym wymiarze, tj. 3 lat. Okres ten pozwoli na kontrolę zachowania oskarżonego, a w przypadku dalszego dopuszczania się przez niego nieprzestrzegania prawa możliwym będzie zarządzenie wobec niego wykonania kary pozbawienia wolności.</p>
	2	1	<p>W okresie próby Sąd zobowiązał oskarżonego do uczestnictwa w oddziaływaniach korekcyjno-edukacyjnych. Przeprowadzone postępowanie wykazało, że oskarżony nie potrafi kontrolować siebie i swojego zachowania, często nadużywając</p>

			<p>również alkoholu. Zachowania mające postać przemocy fizycznej i psychicznej, których dopuszczał się oskarżony wobec swojej żony i syna zdarzały się nagminnie. Niewątpliwie oskarżony ma wybuchowy, nerwowy charakter. Sąd uznał za konieczne poznanie przez oskarżonego technik kontrolowania swoich emocji. Dlatego też oskarżony winien uczestniczyć w oddziaływaniach korekcyjno-edukacyjnych.</p>
	3	1	<p>W okresie próby Sąd oddał oskarżonego pod dozór kuratora. Dozór kuratora pozwoli na kontrolowanie zachowania oskarżonego w okresie próby, a kurator będzie informował Sąd o ewentualnym naruszeniu porządku prawnego przez oskarżonego.</p>
	4	1	<p>Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonej J. F. kwoty 5.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Pokrzywdzona doznała szeregu krzywd psychicznych i fizycznych ze strony oskarżonego - wówczas męża, a więc osoby najbliższej - będąc zmuszoną do znoszenia jego agresywnych i wulgarnych zachowań, które poniżały ją i pozbawiały godności osobistej. Orzeczone zadośćuczynienie ma za</p>

			zadanie zrekompensowanie poniesionych przez nią ze strony oskarżonego krzywd.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
5	Sąd obciążył oskarżonego kosztami postępowania, zasądzając od niego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w całości, tj. w wysokości 413,31 zł oraz wymierzył mu opłatę w wysokości 180		

	zł. Oskarżony pracuje, nie ma zatem powodów, dla których nie mógłby uiścić kosztów sądowych.	
1.Podpis		
/-/ Sędzia Robert Grześ		